

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/24/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814208175
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8814208175.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Jozefa Engela v právnej veci žalobcu: CASH COLLECTORS SK s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 44 703 015, právne zastúpený Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 36 856 584, proti žalovanej: B. I., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XXX/X, XXX XX N. nad D., toho času na neznámom mieste, zastúpená opatrovníčkou N. Slobodníkovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Humenné, o zaplatenie sumy 413,57 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 4C/200/2014-84 zo dňa 12.11.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 261 ods. 3 písm. c), § 708, § 709 ods. 1, § 710, § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1 až 3, § 53 ods. 1, § 54, § 524 ods. 1 a 2, § 100, § 101, § 111 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 3, § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, čl. 3 smernice rady 93/13/EHS, § 5b zákona č. 250/2007 z.z. o ochrane spotrebiteľa.

V odôvodnení uviedol cit.: „Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 16.9.2014 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 413,57 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 399,49 eur od 14.12.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Slovenská sporiteľňa, a.s. ako banka a žalovaná ako majiteľ účtu uzatvorili dňa 10.2.2006 zmluvu o bežnom účte č. 0561428154/0900, predmetom ktorej bolo zriadenie účtu a poskytnutie povoleného prečerpania k účtu. Zároveň medzi zmluvnými stranami bola dojednaná periodicita vyhotovovania výpisov z účtu na požiadanie osobne. Podľa Článku III, bod. 2 a 3 zmluvy Majiteľ účtu vyhlasuje, že sa oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami Banky a Obchodnými podmienkami Banky pre poskytovanie splátkových kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 1.2.2006, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Súčasne vyhlasuje, že sa oboznámil so Sadzobníkom a súhlasí s ním, pričom pre účely tejto zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané Bankou s účinnosťou od 1.8.2002 (ďalej „VOP“). Všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v tejto zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami

Obchodných podmienok Banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 1.2.2006, ktoré sú súčasťou tejto zmluvy, VOP, ktoré sú súčasťou tejto zmluvy, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí.

Žalovaná a pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s. dňa 11.4.2006 uzavreli aj zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, predmetom ktorej bolo poskytnutie platobnej karty VISA Electron žalovanej s limitom platobnej karty 10.000,- Sk hotovostný a 10.000,- Sk bezhotovostný. Žalovaná prevzatie karty potvrdila svojím podpisom.

Predmetom Dodatku k zmluve o bežnom účte zo dňa 20.7.2006 bolo zriadenie účtu pre majiteľa a poskytnutie povoleného prečerpania k účtu po splnení podmienok uvedených v Obchodných podmienkach Banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 1.2.2006.

Slovenská sporiteľňa, a.s. písomným podaním zo dňa 20.7.2006 - oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania, žalovanú vyznamenala o tom, že splnila podmienky pre povolené prečerpanie a že jej od 20.7.2006 poskytuje povolené prečerpanie vo výške 16.000,- Sk.

Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 30.12.2013 pôvodný veriteľ žalovanej oznámil postúpenie predmetnej pohľadávky na žalobcu.

Výzvou na úhradu pohľadávky zo dňa 13.1.2014 žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie sumy 413,57 eur do 28.1.2014.

V danom právnej veci účastníci konania uzatvorili z hľadiska podstatných náležitostí zmluvu o bežnom účte a následne z dôvodu, že pôvodný veriteľ pre žalovanú v zmysle § 710 Obchodného zákonníka realizoval príkazy na platbu, hoci na účte žalovanej nemal dostatok finančných prostriedkov, došlo aj k uzavretiu zmluvy o úvere. Napriek skutočnosti, že zmluva o bežnom účte, zmluva o úvere, je absolútnym obchodnozávazkovým právnym vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka, vzhľadom na charakter účastníkov zmluvy v postavení dodávateľa a spotrebiteľa, ako aj vzhľadom na tzv. formulárový typ zmluvy, keď spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok, je potrebné na tento právny vzťah aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa.

Z vykonaného dokazovania mal súd ďalej za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom došlo dňa 10.2.2006 k uzavretiu Zmluvy o bežnom účte, predmetom ktorej bolo zriadenie bežného účtu a poskytnutie povoleného prečerpania k účtu po splnení podmienok uvedených v Obchodných podmienkach Banky a následne dňa 11.4.2006 k uzavretiu zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty.

Dňa 13.12.2013 došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanej z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1409/2013/CE, čo je zrejme, z Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 30.12.2013 .

V zmysle bodu 11.4 Obchodných podmienok (správne bod 11.5 - pozn. odvolacieho súdu), v prípade vzniku nepovoleného prečerpania dlžník je povinný banke okamžite toto nepovolené prečerpanie splatiť. Splatnosť nepovoleného prečerpania tak nastáva okamihom jeho vzniku, veriteľ (žalobca resp. jeho právny predchodca) preto nasledujúceho dňa po vzniku nepovoleného prečerpania bol oprávnený ho od žalovanej ako dlžníka požadovať.

Sám žalobca vo svojom písomnom podaní uviedol, že dňa 9.3.2010 nastala splatnosť pohľadávky na kartovom účte. Toto tvrdenie nekorešponduje s výpisom z účtu žalovanej, kde je ukončenie aktívnej kontokorentnej zmluvy vyznačené až ku dňu 21.9.2011. Žalobca súdu nepredložil žiadnu listinu adresovanú žalovanej, z ktorej by jednoznačne vyplnilo, kedy nastala konečná splatnosť pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania.

Zároveň z čl. 9 bodu 9.3 Obchodných podmienok je zrejmé, že následkom zastavenia povoleného čerpania je povinnosť dlžníka vyrovnať čiastku povoleného prečerpania, pričom ak tak neurobí, dlžná čiastka sa považuje za nepovoleného prečerpanie. Nepovolené prečerpanie ako už bolo uvedené vyššie, je splatné okamihom jeho vzniku (bod 11.4 Všeobecných obchodných podmienok).

Zároveň podľa bodu 13.2 Obchodných podmienok, ak dôjde k prípadom porušenia podľa bodu 13.1 Obchodných podmienok, banka je oprávnená zastaviť povolené prečerpanie. Prípadom porušenia podľa bodu 13.1 písm. a) je aj akékoľvek nepovolené prečerpanie, ktoré trvá viac ako 10 dní.

V tomto smere mal súd za preukázané, že posledný výber peňažnej sumy žalovanou bol realizovaný dňa 18.3.2008 (podľa predloženého výpisu z účtu žalovanej), pričom dňa 30.4.2011 došlo k prekročeniu povoleného prečerpania na účte (prekročenie limitu karty 532,10 eur), nakoľko debet na účte žalovanej predstavoval sumu 532,95 eur.

Podľa názoru súdu tak splatnosť povoleného ako aj nepovoleného prečerpania nastala najneskôr dňom 11.5.2011 (trvanie nepovoleného prečerpania viac ako 10 dní a následná možnosť zastaviť povolené prečerpanie žalobcom resp. jeho právnym predchodcom podľa bodu 13.2 Obchodných podmienok). Splatnosť nepovoleného prečerpania nastala už pred uvedeným dňom samotným jeho vznikom (bod 11.4.Obchodných podmienok), splatnosť povoleného prečerpania nastala až objektívnou možnosťou žalobcu zastaviť toto povolené prečerpanie (bod 13.2 v spojení s bodom 13.1 Obchodných podmienok) a následnou možnosťou považovať toto povolené prečerpania za prečerpanie nepovolené v zmysle bodu 9.3 Obchodných podmienok.

V danej právnej veci splatnosť povoleného ako aj nepovoleného prečerpania podľa názoru súdu nastala dňa 11.5.2011, pričom už nasledujúci deň po tomto dni mohol žalobca požadovať od žalovanej splatenie uvedenej dlžnej sumy.

Trojročná premlčacia doba podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ktorý je potrebné na daný právny vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy aplikovať, tak začala plynúť najneskôr dňa 12.5.2011 a uplynula dňa 12.5.2014. Žaloba na tunajšom súde bola podaná dňa 16.09.2014, teda po uplynutí premlčacej doby, preto celý nárok žalobcu súd považuje za premlčaný. Nakoľko premlčaný nárok žalobcovi nemožno priznať, súd žalobu žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.“

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že nesúhlasí s posúdením otázky premlčania v tejto veci súdom. Z výpisu z účtu totiž vyplýva, že k zrušeniu účtu došlo až dňom 27.09.2011. Je zrejmé, že trojročná premlčacia doba v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka začala plynúť 28.09.2011 a uplynula dňa 28.09.2014. Nakoľko sa za posledný deň premlčacej doby považuje deň 28.09.2014, nemožno žalobu podanú na súde považovať za podanú po uplynutí premlčacej doby. Bod 13.2 v nadväznosti na bod 13.1 Úverových podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám, za predpokladu nepovoleného prečerpania trvajúceho viac ako 10 dní ustanovuje navrhovateľovi, resp. jeho právnemu predchodcovi iba možnosť, nie povinnosť zastaviť povolené prečerpanie. Bod 13.2 alternatívne necháva na úvahu banky, či a v akom rozsahu povolené prečerpanie zastaví. Aj napriek skutočnosti, že banka pozastavila klientovi čerpanie povoleného prečerpania nemalo to za následok odstúpenie od zmluvy, ani žiaden iný úkon, na základe ktorého by bolo možné splatnosť pohľadávky odvodiť, keďže k zrušeniu účtu došlo až dňom 27.09.2011, ktorý je rozhodujúcim pre začiatok plynutia premlčacej doby. Napriek zrušeniu účtu žalovaná vykonávala platby. Žalovaná sa teda vzniknutú situáciu snažila riešiť a uvedenými platbami vyvíjala úsilie, ktoré je možné považovať za smerujúce k opätovnému obnoveniu povoleného prečerpania zo strany banky. Nárok žalobcu je tak v plnom rozsahu dôvodný a žalobca má právo na náhradu trov konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel, alternatívne, aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd v rámci svojich kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p., vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo je v súlade s ustanovením § 214 ods. 1, 2 O.s.p. s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 23a ods. 2 zákona č. 634/1992 zb. o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 100 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa vyplynulo, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli dňa 10.02.2006 zmluvu o bežnom účte, predmetom ktorej bolo zriadenie účtu pre žalovanú a poskytnutie povoleného prečerpania k účtu po splnení podmienok uvedených v Obchodných podmienkach banky. Dňa 11.04.2006 uzatvorili zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty. Následne dňa 20.07.2006 uzavreli dodatok k zmluve zo dňa 10.02.2006. Listom zo dňa 20.07.2006 právny predchodca žalobcu žalovanej oznámil poskytnutie povoleného prečerpania do výšky 16 000 Sk. K nepovolenému prečerpaniu na účte žalovanej došlo dňa 30.04.2011.

Pre určenie počiatku plynutia premlčacej doby nie je rozhodným deň 21.09.2011, kedy došlo v zmysle vyjadrenia žalobcu k zrušeniu účtu, resp. k ukončeniu aktívnej KTK zmluvy v zmysle výpisu z účtu (č.l. 66 spisu). Posúdenie otázky, kedy právny predchodca mohol prvýkrát uplatniť svoje právo na plnenie voči žalovanej je nutné s ohľadom na znenie § 101 Občianskeho zákonníka hodnotiť z objektívneho, nie subjektívneho hľadiska. Z objektívneho hľadiska právny predchodca žalobcu nič nebránilo pristúpiť k pozastaveniu povoleného prečerpania a svoje právo na plnenie uplatniť už dňa 12.05.2011, keďže k nepovolenému prečerpaniu došlo dňa 30.04.2011, pričom toto je splatné okamihom jeho vzniku (bod 11.5 Obchodných podmienok) a v prípade trvania nepovoleného prečerpania po dobu dlhšiu ako 10 dní je banka oprávnená pozastaviť povolené prečerpanie, čo umožňuje banke požadovať splnenie aj dlhu zodpovedajúceho povolenému prečerpaniu (bod 9.3 Obchodných podmienok). Skutočnosť, že právny predchodca žalobcu svoje oprávnenie v zmysle bodu 13.2 Obchodných podmienok nevyužil, resp. využil neskôr, nemá na začatie plynutia premlčacej doby vplyv. Ak veriteľ môže vyvolať splatnosť dlhu (ak veriteľ môže požiadať dlžníka o jeho splnenie), potom objektívne povedané, môže svoje právo aj vykonať.

Odvolačný súd konštatuje, že objektívne sa právo žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu (požadovať plnenie od žalovanej) mohlo vykonať po prvý raz 12.05.2011, a to z dôvodov, ktoré súd prvého stupňa náležite konkretizoval. Určenie začiatku plynutia premlčacej doby súdom prvého stupňa bolo správne. Premlčacia doba v zmysle § 100 Občianskeho zákonníka uplynula dňom 12.05.2014. Žalobca podal žalobu na súde dňa 16.09.2014.

Zmluva o bežnom účte a poskytnutí povoleného prečerpania je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v spojení s § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, pričom pri spotrebiteľskej zmluve je s ohľadom na znenie § 54 Občianskeho zákonníka dôvodné aplikovať ustanovenia o premlčaní obsiahnuté v Občianskom zákonníku (porovn. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 14.02.2013 sp. zn. 6Co/81/2012) a súd je povinný v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa prihliadať na premlčanie nároku zo spotrebiteľskej zmluvy ex offo. Preto rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým žalobu zamietol z dôvodu, že táto bola podaná po uplynutí premlčacej doby, bolo správne.

Správnemu výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.. Žalobca v odvolacom konaní úspešný nebol a úspešná žalovaná si trovy odvolacieho konania neuplatnila, žiadne trovy odvolacieho konania jej zo spisu nevyplývajú, odvolací súd preto náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.